

ÎNCHEIERE

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, Tofan Alina, împotriva deciziei din 18 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la anularea actului administrativ și a contractului de locațiune,

c o n s t a ț ă :

La data de 13 martie 2015, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Nistor Constantin cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii a indicat că Consiliul mun. Chișinău, la data de 04.12.2014, a adoptat decizia nr. 10/22-4 prin care s-a transmis în locațiune lui Nistor Constantin, pe un termen de trei ani, încăperea cu suprafața de 10,2 m.p. din str. Nicolae Zelinski, 6/2 (subsol).

Prin notificarea nr. 1304/OT4-29 din 13.01.2015, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a solicitat Consiliului mun. Chișinău anularea deciziei nr. 10/22-4 din 04 decembrie 2014, ca fiind emisă contrar legislației.

Totodată, la data de 09 februarie 2014, în baza deciziei nr. 10/22-4 din 04 decembrie 2014, Consiliul mun. Chișinău a încheiat cu Nistor Constantin contractul de locațiune nr. 1/14/054 asupra aceleiași încăperi cu altă destinație decât cea locativă cu suprafața de 10,2 m.p. din str. Nicolae Zelinski, 6/2 (subsol).

Astfel, la adoptarea deciziei sus menționate, Consiliul mun. Chișinău a ignorat prevederile art.77 alin.(2), (3), (5) al Legii nr.436-XVI din 28.12.2006, privind administrația publică locală care prevede că bunurile domeniului privat al unității administrativ teritoriale pot fi înstrăinate, date în administrare, în arendă ori în locațiune, în condițiile legii. Înstrăinarea, concesiunea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ teritoriale se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii, cu excepția cazurilor stabilite expres prin lege.

Susține că procedura licitării dreptului de locațiune urma a fi petrecută în conformitate cu „Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere”, aprobat prin Hotărârea

Guvernului nr. 136 din 10.02.2009, care stabilește că organizarea și desfășurarea licitației este condiționată de asigurarea liberului acces la licitație și a drepturilor egale pentru toți participanții, cu excepția celor lipsiți de acest drept și prioritatea prețului maxim propus.

Astfel, Consiliul mun. Chișinău, respectând prevederile legale menționate mai sus, urma să asigure accesul liber și egalitatea tuturor doritorilor de a obține dreptul la locațiune a încăperii cu suprafața de 10,2 m.p. din str. Nicolae Zelinski, 6/2 (subsol).

Relatează că la adoptarea deciziei menționate, Consiliul mun. Chișinău urma să țină cont și de prevederile punctului 3.1.1 din Regulamentul gestionării clădirilor, construcțiilor și încăperilor cu altă destinație, decât cea locativă-proprietate municipală, aprobat prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr.4/11 din 26.09.2003, care stabilește că, încăperile sunt acordate în locațiune prin intermediul licitațiilor pentru obținerea dreptului de închiriere a încăperilor cu statut nelocuibil sau pe baza principiilor generale.

Consideră că, anularea actului inițial (decizia Consiliului municipal Chișinău) atrage după sine și anularea actului juridic încheiat ulterior (contractul de locațiune).

Solicită reclamantul anularea deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 10/22-4 din 24 decembrie 2014 „Cu privire la darea în locațiune a unei încăperi din str. Nicolae Zelinski, 6/2 (subsol) dlui Constantin Nistor” și a contractului de locațiune nr. 1/14/054 din 09 februarie 2015, încheiat între Consiliul mun. Chișinău și Nistor Constantin.

Prin hotărârea din 18 iunie 2015 a judecătoriei Centru mun. Chișinău, s-a admis integral cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Nistor Constantin cu privire la contestarea actelor administrative, s-a anulat decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 10/22-4 din 24 decembrie 2014 „Cu privire la darea în locațiune a unei încăperi din str. Nicolae Zelinski, 6/2 (subsol) dlui Constantin Nistor” și contractul de locațiune nr. 1/14/054 din 09 februarie 2015, încheiat între Consiliul mun. Chișinău și Nistor Constantin.

Prin decizia din 18 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Consiliul municipal Chișinău și a fost menținută hotărârea din 18 iunie 2015 a judecătoriei Centru mun. Chișinău.

La data de 31 martie 2016, reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, Tofan Alina, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele inferioare au încălcat normele dreptului material, interpretând în mod eronat legea.

Menționează recurentul că, la examinarea pricinii instanța de apel nu a determinat circumstanțele reale, a dat o calificare greșită raportului material, greșit a soluționat conflictul dintre normele cuprinse în diferite acte normative, nu a luat în considerare probele și argumentele prezentate de către Consiliul municipal Chișinău.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 18 februarie 2016. Conform materialelor pricinii, copia deciziei a fost expediată în adresa recurentului la data de 06.03.2016. Recursul declarat la data de 31 martie 2016 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, Tofan Alina, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, Tofan Alina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, Tofan Alina ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, Tofan Alina, împotriva deciziei din 18 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală